

# Rock-'n-roll van over de Maas

Het vernieuwde CC Maasmechelen pakt uit met een expo met ballen. Met dank aan de collectie van De Domijnen in Sittard kunnen u en ik naar werk van Anton Corbijn, Kim Gordon, Ed Templeton, Marina Abramovic en Edward Lipksi gaan kijken.

**EXPO**  
**MAASMECHELEN**  
Door Christof Rutten

en perfect gecombineerde poedel blikt in de grote zaal van CC Maasmechelen richting bezoekers. Maar het eerste wat opvalt is zijn bloedrode muil die fel afsteekt tegen de witte donzige vacht. Dat, en zijn penis die omhoog priemt. Midden in de zaal staat een ijsbeer met een plant op zijn rug in een bak vol zwarte pek. Een vitrine verder lijken twee naakte beesten met ratenstaarten met elkaar te copuleren. Nee, deze expo in CC maasmechelen lijkt niet meteen spekk voor de bek van Peter De Roover.

**Sonic Youth**

Sta ons ook toe te betwijfelen of de NY-A-fractieleider in de kamer wel eens een album van Sonic Youth opzette, of ooit live heeft staan geilen op het basspel van Kim Gordon. Van haar hangt een vrouwenportret tegen de muur. Niet aangebracht op een traditioneel canvas, maar op glossy cellofaan. Naast het portret een andere vrouw, vanop de rug gezien, door

Marlene Dumas.

In een andere ruimte portretteert skater/kunstenaar Ed Templeton een huilend meisje. Haar tranen vloeien over in een gewaad. Ertengevoert een foto van Anton Corbijn. Een zwart vlak met een wazige S-vormige weg waarop Peter Gabriel verdraaid staat te suffen. In dezelfde ruimte zien we het resultaat van een scan van Marina Abramovic en haar geliefde Ulay. Hun witte lichaamscontouren steken af tegen het zwarte niets. Een ander portret toont een buitenaardse vrouw met lege ogen. We moeten denken aan Die Antwoord, en we blijven juist te zitten: het werk is van Roger Ballen, de man die in Zuid-Afrika de geschildheid van Ninja en Yo-Landi VISSER als geen ander weet te visualiseren. Winn Delvöye, die ooit varkens tattooëerde in De Domijnen, is present met een van de honden van de beesten die daar ooit in de tuin rondsnuffelden maar ondertussen aan gene zijde vertoeven. Met spekkjes of zo.

**Punk**

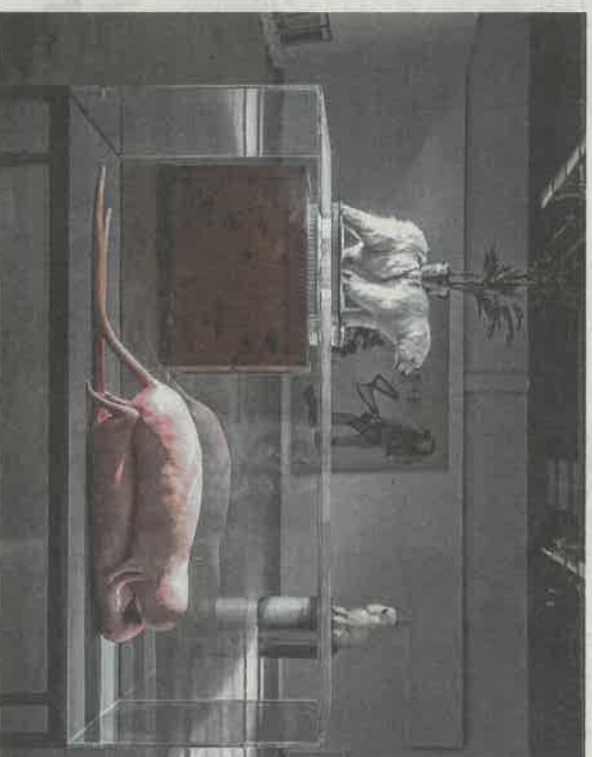
En zo gaat het maar door. Of het nu de poedel van Lipski is of een van de bekende strandportretten van Rinke Dijkstra, deze expo is doortrongen van rock-'n-roll-zweet. Of beter nog: *smells like punk spirit*. En dat allemaal van



De poedel van Edward Lipksi voor een schilderij van Kati Heck. FOTO RAYMOND LEMMENS

een collectie van net aan de andere kant van de Maas. "Het is ongelooflijk wat De Domijnen aan schatten heeft liggen", zegt Marc Miljissen. Samen met Herman Maes – mogen we ze stilaan de M&M's van de curators noemen? – is hij in de depots van het Sittardse museum gedokt om te kijken en te kiezen. "Heel intuïtief", zegt Maes. "We hadden geen thema op voorhand in gedachten. Maar nu we het hebben gedaan, voel ik dat hun collectie heel goed de actuele tijdgeest weet te vatten. De verwarring, de hardheid, het cynisme... Hun collectie is enorm gedurfd, bijzonder hedendaags en hun aankoopbeleid benijdenswaardig."

→ CC Maasmechelen presenteert De Domijnen, tot 10/1, CC Maasmechelen (www.ccmaasmechelen.be)



De ijsbeer van Mark Dion tussen verontrustende beelden van Edward Lipksi. FOTO RAYMOND LEMMENS

## Koen Strobbbe: thrillerauteur wordt moordlustig romanschrijver

**LITERATUUR**  
**HASSELT**

Door Joos Meesters

Hij kan het niet laten. Ook nu Koen Strobbbe na zes thrillers met *Hotel Solitude* zijn eerste roman heeft geschreven, valt er al snel een lijkk uit de kast.



Koen Strobbbe mag na reclamemaker, wijnboer en thrillerauteur nu ook romanschrijver toevoegen aan zijn cv. FOTO RR

"Het lijkt valt vroeg in het boek, maar daarna stopt het", vertelt Strobbbe (55), afkomstig van Heusden-Zolder maar zeventien jaar geleden verhuisd naar Zuid-Frankrijk. "Het boek gaat ook niet over de oplossing van dat verdachte overlijden. Die dode is gewoon belangrijk voor het verhaal nadien, dat

helemaal draait om het hoofpersonage: een jonge man met autisme die niet alleen het noorden maar alle windrichtingen tegelijk kwijt is."

Het lijk is een gearriveerd schrijver die liever feest dan boeken

in de *Ilias*. Ik heb er alleszins veel plezier aan beleefd."

**Wijnboer**

Strobbbe is nooit bang geweest om het over een andere boeg te gooien. Hij was achtereenvolgens reclamemanager, directeur van het Woestijnvis-tijdschrift *Bonanza*, wijnboer met een eigen wijngaard in Frankrijk en thrillerauteur. En nu mag hij dus ook romanschrijver toevoegen aan zijn cv.

"Ik was niet echt uitgekoken op het thrillergeme, maar ik ben er destijds per toeval ingerold door deel te nemen aan een wedstrijd van Pieter Aspe. Zo heb ik de kans gekregen om een thriller te schrijven. *Kruis en munt*. Die deed het goed en voor ik het wist was ik vertrokken voor een stramen van

twee thrillers per jaar. Maar eigenlijk heeft mijn hart altijd gelegen bij 'diepere' literatuur, waarbij de psychologie van de personages centraal staat. En trouwens, Joël Dieker en Donna Tartt hebben al eerder bewezen dat literatuur ook spannend kan zijn. Het is die richting die ik uit wil."

Voor zijn nieuwe carrièrewending stapte Strobbbe over van Standaard Uitgeverij naar Borgehoff & Lambergts, dat *Hotel Solitude* lanceert op 3.000 exemplaren. "Literatuur in Vlaanderen is niet poen scheppen maar vechten. Ik heb het me moeilijker gemaakt, maar wilde doen wat ik graag doe. Ik wil verrassen, niet schrijven wat de lezer verwacht."

→ *Hotel Solitude*, Borgehoff & Lambergts, 350 blz., 24,99 euro